

LEVEN IN DE OPEN HOF IN CORONATIJD

‘We mogen op het ogenblik echt niet mopperen’

Freek Hoogewoning (93) woont op de vierde verdieping van De Open Hof, het verpleeghuis van ZGAO in Amsteldorp. Ook hier is corona voelbaar, voor iedereen gelden maatregelen om de bewoners te beschermen. Maar meneer Hoogewoning voelt zich na die eerste strenge periode nu gelukkig weer vrij om te gaan en staan waar hij wil. “Ik kan me goed redden, dat geluk heb ik.”

Door Linda van den Dobbelsteen

Vijf jaar woont hij hier bijna, en hij heeft het goed. “Ja, een volmondig ja. Ik ben vrij onafhankelijk, dat geldt lang niet voor iedereen hier in huis. Maar op de vierde hebben we die eerste maanden ontzettend gevoeld dat er corona is. Toen was het minder leuk. We konden wekenlang niet van de kamer af, en geen bezoek ontvangen. Dat was naar en ik ben het niet gewend, want normaal krijg ik regelmatig een kind, kleinkind of achterkleinkind op bezoek.”

Meneer Hoogewoning bleef toch met ze verbonden, via zijn telefoon. “Die heb ik altijd op



Aan het water achter De Open Hof zit de zoon van meneer Hoogewoning weleens te vissen, hij kijkt dan genoeglijk toe. Gelukkig is bezoek tijdens deze tweede coronagolf welkom in De Open Hof, zolang iedereen de maatregelen in acht neemt. “Afstand is belangrijk, die houden we ook onder bewoners zo veel als mogelijk aan.”

zak. We bellen en facetimen soms, maar vooral appen we veel. Ze sturen me dagelijks foto's, zo blijf ik helemaal op de hoogte.” Hij lacht, want ze hadden samen ook nog iets slims bedacht toen bezoek niet naar binnen mocht. Hij heeft er nog lol om. “Als de kinderen boodschappen kwamen

brengen, gooide ik een touw uit m'n raam, daar knoopten zij de tas aan, en die trok ik dan omhoog. Had ik toch die lekkere extraatjes in huis.”

Hoe anders is het nu, tijdens de tweede golf. Bezoek is weer van harte welkom, na registratie en

met mondkapje dat bij de receptie wordt uitgedeeld. Bewoners kunnen op de eigen kamer één persoon ontvangen, beneden in de ontmoetingsruimte – die tijdelijk is ingericht met diverse afgescheiden zithoekjes – maximaal drie. Ook dan zit je, net als tijdens dit interview, op ander-

halve meter en met mondkapje op. Meneer Hoogewoning: “We mogen op het ogenblik echt niet mopperen. We kunnen in huis vrij bewegen, we kunnen naar buiten. Ik heb net nog even voor de deur in de zon gezeten, en gisteren met mijn zoon door Park Frankendael gewandeld. Genieten doe ik wel!”

Ook de activiteiten gaan weer door, in kleine groepjes op de eigen etage, in plaats van in het restaurant. “Ik doe aan veel dingen mee en probeer andere bewoners enthousiast te maken voor het sjoelen. Alles op gepaste afstand. Die afstand houden we wel heel erg aan.”

Hij is zelf niet bang voor het virus, zegt hij. “Dat klinkt misschien arrogant, maar ik denk dat ik een dusdanig lichaamsgestel heb, dat het wel raar moet lopen. En als het gebeurt, dan zij het zo.” Met zijn oog op de grote boekenkast in de ontmoetingsruimte: “Als we weer op onze kamer moeten blijven, dan vermaak ik me wel, ik heb mijn hobby's. Lees de krant, ben dol op boeken en probeer de cryptogrammen en de hersenkrakers uit De Telegraaf elke dag op te lossen. Gezien de omstandigheden gaat het hier goed hoor.”

www.zgao.nl

Advertorial